

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 marca 2015 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. uznał, że podstawę wymiaru zasiłku chorobowego ubezpieczonej P. S. stanowi kwota odpowiadająca wysokości przeciętnego wynagrodzenia za pracę w III kwartale 2014 r., tj. 3.781,14 zł. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż decyzją Nr (...) -D z dnia 23 marca 2015 r. ustalił, że od dnia 12 lipca 2014 r. podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, chorobowe oraz zdrowotne z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w (...) Sp. z o.o. stanowi kwota odpowiadająca wysokości przeciętnego wynagrodzenia za pracę ustalonego w III kwartale 2014 r., tj. 3.781,14 zł. Wydając decyzję tej treści organ rentowy na podstawie przeprowadzonej kontroli u płatnika przyjął, że deklarowana podstawa wymiaru składek nie odpowiadała stanowi faktycznemu.

Ubezpieczona P. S. w odwołaniu od powyższej decyzji podniosła, że samo zawarcie umowy o pracę w okresie ciąży, nawet gdyby głównym motywem było uzyskanie zasiłku macierzyńskiego nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem. Powołała się również na prawo do godziwego wynagrodzenia, realizowane wołą stron jej stosunku pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie w całości wskazując, iż podstawą rozstrzygnięcia było ustalenie w wyniku przeprowadzonej kontroli, iż faktyczna podstawa wymiaru składek ubezpieczonej nie odpowiadała tej zadeklarowanej. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nie wstąpiła do postępowania, zgodnie z art. 477¹¹ § 2 zdanie 2 k.p.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. S. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych przez swojego pracodawcę (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. W zaświadczeniu płatnika składek ZUS Z-3 jako podstawę wymiaru składek ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, wypadkowego, chorobowego i zdrowotnego wskazano kwotę 16.659 zł, wynikającą z umowy o pracę z dnia 12 lipca 2014 r.

Niesporne, a ponadto zaświadczenie płatnika składek – k. 3 akt zasiłkowych ZUS

Począwszy od dnia 9 października 2014 r. P. S. była niezdolna do pracy w związku ze stanem ciąży.

Niesporne, a nadto zaświadczenia lekarskie w aktach zasiłkowych ZUS

Począwszy od października 2014 r. ZUS przeprowadził kontrolę w spółce (...), której celem było ustalenie faktycznej podstawy wymiaru składek P. S..

Niesporne, a ponadto pisma informujące o kontroli – k. 5-9 akt zasiłkowych ZUS

W związku z dokonanyymi w wyniku kontroli ustaleniami Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją Nr (...) -D z dnia 23 marca 2015 r. ustalił, że od dnia 12 lipca 2014 r. podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, chorobowe oraz zdrowotne z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w (...) Sp. z o.o. stanowi kwota odpowiadająca wysokości przeciętnego wynagrodzenia za pracę ustalonego w III kwartale 2014 r., tj. 3.781,14 zł.

Niesporne, a ponadto: decyzja (...) Oddziału w S. Nr (...) -ORZ-2-D z dnia 23 marca 2015 r. – k. 2 akt zasiłkowych ZUS

Prawomocnym wyrokiem z dnia 7 marca 2016 r. wydanym w sprawie VII U 678/15 Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił odwołanie P. S. od decyzji (...) Nr (...) -D z dnia 23 marca 2015 r.

Niesporne, a ponadto: wyrok Sądu Okręgowemu w Szczecinie w sprawie VII U 678/15 ze stwierdzeniem prawomocności – k. 37

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się nieuzasadnione.

Sporna między stronami była kwestia wysokości podstawy wymiaru zasiłku chorobowego z tytułu umowy o pracę ubezpieczonej w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Zasiłek dotyczył okresu począwszy od 11 listopada 2014 r.

(po wyczerpaniu okresu pobierania wynagrodzenia chorobowego).

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w znacznej mierze w oparciu o dokumenty przedłożone przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. oraz rozstrzygnięcie, które zapadło w toku postępowania przeprowadzonego przez Sąd Okręgowy w sprawie VII U 678/15 zainicjowanego odwołaniem ubezpieczonej, a zakończonego prawomocnym oddaleniem odwołania.

Postępowanie w niniejszej sprawie w dniu 21 lipca 2015 r. zostało, na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., zawieszono z uwagi na toczące się postępowanie przed Sądem Okręgowym w przedmiocie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w okresie poprzedzającym datę powstania prawa do spornego w rozpoznawanej sprawie świadczenia. Następnie postępowanie podjęto po prawomocnym rozstrzygnięciu sprawy Sądu Okręgowego.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jednolity tekst – Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512 z późn. zm.), zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w okresie trwania ubezpieczenia chorobowego. Ubezpieczony nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego - jeżeli podlega obowiązkowo temu ubezpieczeniu (art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy). Zgodnie z art. 11 ust. 2 pkt 1 ustawy miesięczny zasiłek chorobowy wynosi 100 % podstawy wymiaru zasiłku, jeżeli niezdolność do pracy przypada w okresie ciąży.

Jednocześnie, zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy, zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która urodziła dziecko w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego.

Stan faktyczny w sprawie był bezsporny zaś ustalenia w tym zakresie Sąd oparł na dokumentach zgromadzonych przez ZUS w aktach rentowych, aktach Sądu Okręgowego VII U 678/15. Zgromadzone dokumenty nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, co nie było również kwestionowane przez żadną ze stron. Stąd też, zebrany materiał dowodowy mógł w pełni posłużyć dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

Fakt podlegania ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 12 lipca 2014 r., niezdolności do pracy ubezpieczonej z powodu ciąży oraz urodzenia przez nią dziecka w okresie ubezpieczenia, a w konsekwencji nabycie co do zasady prawa do zasiłku chorobowego w okresie od dnia 11 listopada 2014 r. pozostawały pomiędzy stronami bezsporne.

Przedmiotem sporu było natomiast ustalenie, czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo wyliczył podstawę wymiaru zasiłku chorobowego P. S..

W tym zakresie powołać się należy na prawomocny wyrok (i będące jego podstawą ustalenia) w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w Szczecinie w sprawie o sygn. akt VII U 678/15, którym Sąd ustalił podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne ubezpieczonej z tytułu zatrudnienia w spółce (...) na kwotę 3.781,14 zł (przeciętnie wynagrodzenie w III kwartale 2014 r.).

W myśl art. 36 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu będącemu pracownikiem stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy (ust. 1), zaś jeżeli niezdolność do pracy powstała

przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie za pełne miesiące kalendarzowe ubezpieczenia (ust. 2). Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego za jeden dzień niezdolności do pracy stanowi jedna trzydziesta część wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru zasiłku. Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego ustala się z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego u płatnika składek w okresie nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego, w trakcie którego powstała niezdolność do pracy. W myśl art. 47 ustawy przepisy art. 36 stosuje się odpowiednio również przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku macierzyńskiego.

Na gruncie przytoczonych regulacji w przypadku ubezpieczonej podstawa wymiaru jej zasiłków za sporny okres była tożsama z podstawą wymiaru jej składek na ubezpieczenie społeczne.

Kwota podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne M. P. stanowiąca jednocześnie podstawę wymiaru zasiłku chorobowego należnego zainteresowanej została ustalona prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 7 marca 2016 r., który oddalił odwołanie od decyzji organu rentowego ustalającej podstawę wymiaru składek ubezpieczenia społecznego, a w tym składki ubezpieczenia chorobowego.

Tym samym w sposób prawomocny ustalono wysokość podstawy wymiaru składki rzutuującą na wysokość zasiłku chorobowego, niezależnie od tego, jaką kwotę zadeklarował pierwotnie płatnik składek.

Prawomocny wyrok wydany pomiędzy tymi samymi stronami korzysta z powagi rzeczy osądzonej, co oznacza niemożność czynienia w innym toczącym się postępowaniu ustaleń pozostających z nim w sprzeczności (ani nawet ponawiania tych ustaleń). Zgodnie, bowiem, z art. 365 § 1 k.p.c., orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i organy państwowe. Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd Rejonowy nie mógł zatem dokonać samodzielnych ustaleń w zakresie wysokości wynagrodzenia, z jakim podlegała P. S. ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia w spółce (...). Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 19 maja 2005r. I ACa 1848/04 (LEX nr 166820) moc wiążąca orzeczenia określona w art. 365 § 1 k.p.c. w odniesieniu do sądów oznacza, że podmioty te muszą przyjmować, że dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak to orzeczono w prawomocnym orzeczeniu. Zatem w kolejnym postępowaniu sąd jest związany prawomocnym orzeczeniem, rozumianym jako określona wypowiedź sądu rozpoznającego poprzednią sprawę, będącą syntezą ustaleń faktycznych i prawnych. Z tych względów w niniejszej sprawie Sąd był zobowiązany uwzględnić prawomocne ustalenie Sądu Okręgowego mające wpływ na ocenę kontrolowanej decyzji organu rentowego. W konsekwencji Sąd rozpatrujący niniejszą sprawę nie analizował materiału dowodowego związanego z wysokością wynagrodzenia ubezpieczonej i nie prowadził innych dowodów na tę okoliczność, przyjmując prejudycjalne ustalenia sądu wyższego rzędu poczynione w tym zakresie i wyrażone w prawomocnym wyroku. Wyrok Sądu Okręgowego z dnia 7 marca 2016 r. stworzył bowiem pewien stan prawny, który w niniejszym postępowaniu nie może zostać podważony.

Ustalenie prawomocnym wyrokiem, iż P. S. nie podlegała ubezpieczeniom społecznym powyżej kwoty 3.781,14 złotych wynagrodzenia miesięcznie daje podstawę do stwierdzenia braku jej prawa do zasiłku chorobowego wyliczanego od podstawy przewyższającej tę kwotę. Innymi słowy uprzednie prawomocne ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne zainteresowanej determinuje ustalenia co do wysokości podstawy należnych jej zasiłków wypłacanych w ramach tego samego tytułu ubezpieczeniowego.

Zaskarżona w niniejszym postępowaniu przez odwołującą decyzja stanowi konsekwencję wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie w przedmiocie obniżenia podstawy wymiaru składek. Tym samym argumentacja przywoływana przez odwołującego w treści odwołania nie mogła zostać uwzględniona przez Sąd rozpoznający niniejszą sprawę, albowiem odnosi się nie tyle do spornej decyzji, lecz do orzeczenia sądu w przedmiocie obniżenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zainteresowanej. W toku niniejszego postępowania Sąd nie badał okoliczności zatrudnienia P. S., wykonywanych przez nią obowiązków i adekwatności wynagrodzenia do ich rozmiaru, lecz mając na uwadze prawomocność orzeczenia sądowego określającego podstawę wymiaru składek przyjął okoliczności ustalone w toku prejudycjalnego postępowania sądowego. Skutkowało to brakiem przeprowadzenia postępowania dowodowego na

okoliczność oceny prawidłowości ustalenia przez organ podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne ubezpieczonej.

Wobec powyższego, Sąd uznał decyzję organu rentowego za prawidłową i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

27.10.2016 r.